

udkastet, vil der hvert Aar blive ikke saa ganske saa Rævningskreds i Landet, hvor der slet ingen Rævningsager bliver et helt Aar igjennem. Derfor som det indtræffer, synes det dog urimeligt at have en saadan Ueilighed Aar ud og Aar ind, som det er at danne de forskjellige Slags Rævningslister, som forlanges efter Udkastet. Jeg vil imidlertid haabe, at Rævningeretterne faae et større Raaderum, mere Stof til Behandling, end der kan forudses, at de ville faae efter Udkastet. Jeg vil antage, at et saa fyldigt grundlovmæssigt og folkeligt Foredrag, som her blev holdt igaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos), vil bidrage til at vække hos Befolkningen Forestilling om, at det er et virkeligt folkeligt Skridt at faae indført Rævninger i stort Omfang. Hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds udtalte igaar, er blevet udtalt i meget færre Ord, men med den samme Betoning, af et andet høitaget Medlem her i Forsamlingen. Det er nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), som besværede sig fraværende; han vilde ellers være mig et godt Bidne mod saadanne Udtalelser som dem, der ere faldne fra de ærede Medlemmer for Aalborg Amts 2den Valgkreds (H. Steffensen) og for Staden Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimelstad). Det ærede Medlem, som repræsenterer Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, var Ordspører for Grundloven i Rigsforsamlingen, navnlig for den Afdeling deraf, som indbefatter Paragrafen om Rævninger. Han udtalte dengang, at det er nødvendigt at indføre Rævninger her i Landet, dersom Folket virkelig skal vinde den Afgørelse for Loven, som er den sande Støtte for borgerlig Frihed og borgerlig Orden. Det er det samme, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds udviklede igaar, og jeg antager, at saadanne Betragtninger maa føre til, at Rævningsvæsenet faar et større Omraade, og at det derfor er hensigtsmæssigt hvert Aar at foretage Dannelsen af Rævningslister; thi vil man ikke udstrække Rævningerne til flere Sager, end det kan ventes efter Lovudkastet, kan det være nok at affatte Rævningslister til Eksempel hvert 3die Aar; der vil altid være nye Medlemmer — thi de komme slet ikke i Brug — naar der engang i Ny og Næ kommer en Rævningsager. Jeg vil ønske, at der vil blive optaget her til Forhandling i Rævningspørgsmaalet Grundtvigs Forlangende om Omfanget af Rævningsager. Han sagde i den grundlovgivende Rigsforsamling, at Rævninger skulde man have i alle Livs-, Væres- og Frihedsager; alle Væresager, derved fik man Injuriesager med, og jeg tror og vil engang komme til at fremføre den Paastand her, at det baade er ment og naturligt, at Injuriesager komme for Rævninger. Injuriesager, jeg nævner dem her

ganske i Almindelighed, Udvoiklingen ligger ikke for med Nødvendighed her.

Naar jeg nu gaar over til den anden Hoveddel af det foreliggende Udkast, nemlig om Antallet af Dommere og om Domstolens Indretning i Fremtiden, maa jeg selvfølgelig undersøge, hvad der er talt om af flere Talere, det Apparat, den hele Stab og Sammensætning af Dommere, Skrivere Politimestre, Skriverfuldmægtige og Politifuldmægtige, den hele Rækkefølge, der findes i Lovudkastet uden at tale om Landsretterne og Østjernet, undersøge, hvorledes Forholdet er mellem hele den Sammensætning, man nu byder os, og den Sammensætning af Dommerpersonalet, som vi nu have efter vor nuværende borgerlige Retspleies og Strafferetspleies Indretning. Der er her i Danmark udenfor Kjøbenhavn for Diebliffet 130 Retskredse, og Udkastet foreslaar, at der herefter kun skal være 59 Retskredse; der bliver altsaa en Afgang af 71 Retskredse, men Følgen deraf bliver, at de nye Retskredse blive saa meget større. Allerede for mange Aar siden, da der var et lignende Forslag her til Behandling i Folkethinget, blev det fra mange Sider fremhævet, at Retskredsene vilde blive altfor store, til altfor stort Besvær for Befolkningen, som ikke kan være tjent med at gjøre de mange lange Reiser. Der er ogsaa et Medlem i Proceskommissionen, nemlig Konferentsraad Assing, som har givet en Mindretalsbetænkning, der gaar ud paa, at Retskredsens Udvidelse vilde blive altfor besværlig for den store Befolkning, og han mener, at der idetmindste i hver Kjøbstad maa være et Rettegangssted, et Hovedsted for Retslagers Afgjørelse, saaledes at det Opland, der har dannet sig om Kjøbstaden, i Rettegangsager ogsaa maa være berettiget til at søge dertil. Jeg holder paa den samme Anskuelse, og hvad Sylland angaar, er det klart, at saadanne store Retskredse, som der efter det Foreliggende vil fremkomme i Midten af Sylland helt fra Ribe op til Viborg, vilde være alt for udstrakte. 59 Underretskredse, som den høitærede Minister siger skal være det Øieste, han vil have, ere efter min Mening aldeles utilstrækkelige, og jeg mener, at vi bør være belavede paa at faae et større Antal; men det Betynderlige for mig er, at medens Retskredsens Antal gaar ned fra 130 til 59, gaar ned med 71, medens denne Nedgang finder Sted, vil efter Lovudkastet Antallet af Embedsmændene stige meget stærkt. Efter Lovudkastet skal der i hver Underretskreds være en Dommer, en Skriver og en Politimester. Det er altsaa tredobbelte Besætning, og paa den Maade faar man for Underretskredsene udenfor Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Amtsradskreds 3 Gange 58 Embedsmænd eller, hvis man nu vil gaa ned til Minimum af Retskredse, som der kan